

Θανάσης Φρέντζος

Ένας αξέχαστος φοιτητής μου. Συγκροτημένος, φιλομαθής, εργατικός, αγαπητός σε όλους τους συμφοιτητές του και τους καθηγητές του.

Υπήρξεν ο πρώτος της ομάδας των 6 φοιτητών που το Σεπτέμβριο του 2004 επέλεξε να εκπαιδευθεί στη Μαιευτική και Γυναικολογία στην υπό τη διεύθυνσή μου νεοσύστατη Γ΄ Μαιευτική και Γυναικολογική Κλινική του Πανεπιστημίου Αθηνών στο Νοσοκομείο «ΑΤΤΙΚΟΝ».

Από την πρώτη στιγμή διεπίστωσα ότι επρόκειτο για έναν εξαιρετικό νέο επιστήμονα που με την παρουσία του στον Ιατρικό χώρο θα κοσμούσε και θα ενδυνάμωνε την Ιατρική Ακαδημαϊκή Οικογένεια. Για το λόγο αυτό του ανέθεσα, ως αντικείμενο ιδιαιτέρως μελέτης και διερεύνησης, να ασχοληθεί με την Παθολογία της Κνήσεως με προοπτική την Ακαδημαϊκή του εξέλιξη.

Στην καθημερινή ενασχόλησή του με τις ασθενείς της Κλινικής επέδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην αντιμετώπισή τους τόσο στους θαλάμους ασθενών όσο και στην αίθουσα τοκετών και στο χειρουργείο, και συνεργασία με τους συμφοιτητές του και τους Ιατρούς της Κλινικής.

Στην πτυχιακή εξέταση του μαθήματος της Μαιευτικής και Γυναικολογίας παρουσιάστηκε άριστα προετοιμασμένος υποδηλώνοντας και πάλι την αρτιότητά του ως συγκροτημένου νέου Επιστήμονα.

Με μεγάλη χαρά τον υποδέχτηκα, όταν μου ανακοίνωσε ότι έλαβε το πτυχίο της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και εντάχθηκε πλέον στην Ιατρική Οικογένεια. Συζητήσαμε πολλές φορές για τις ανησυχίες του και τις μελλοντικές προοπτικές του. Στη συζήτηση αυτή πάντοτε διεπίστωνα την καθαρότητα της σκέψης του, την ευαισθησία του για τους ασθενείς και την αγωνία του για την επιτυχία του υψηλού σκοπού που εκαλείτο να υπηρετήσει. Τον καθησύχαζα και τον συνεβούλευα να είναι ήρεμος και αισιόδοξος.

Την Παρασκευή 2 Σεπτεμβρίου με συνάντησε για πολύ λίγο στο «ΑΤΤΙΚΟ» Νοσοκομείο. Του είπα να έρθει να με βρει τη Δευτέρα 5 Σεπτεμβρίου 2005 για να συζητήσουμε, ώστε να ξεκινήσει διδακτορική διατριβή με υποτροφία με θέμα «Τον καρκίνο του τραχήλου». Δυστυχώς, όμως, εκείνη τη Δευτέρα, ήρθε, και υπήρξα ο πρώτος στον οποίο εκμυστηρεύτηκε ένα πρόβλημα όρασης που παρουσίασε από την Παρασκευή το μεσημέρι όταν έφυγε από το «ΑΤΤΙΚΟ» Νοσοκομείο. Στη συνέχεια παρακολούθησα τη γαλήνια και αξιοπρεπή πορεία του στην αθανασία. Γιατί πράγματι θα παραμένει πάντα στη σκέψη μου και στη σκέψη πολλών άλλων μικρών και μεγάλων συναδέλφων του, σαν το πρότυπο του νέου, φέρελπη και συνετού Ασκληπιάδη. Αιωνία η μνήμη σου αξέχαστε Ιατρέ Θανάση Φρέντζο.

Καθηγητής Εμμ. Σαλαμαλέκης